

иска, щото той да съгледа свети архангела Михаила, който отвеждаше единъ избраникъ въ обиталището на блаженитѣ. Бѣдниятъ изоставеникъ го послѣдва отъ далече, безъ да каже нѣщо, и го слѣдва тѣй добръ, че пристигна едновременно съ него прѣдъ портитѣ на рая.

Като чу че се чука, свети Петъръ отвори портитѣ на прѣкрасния ангелъ и на неговия другаръ и го остави да мине. Но когато видѣ, че селянина грубиянъ е съвсѣмъ самъ: „Хайде, върви си, върви си по пжтя, рече му той, тука не се влиза безъ водачъ и тукъ нѣматъ работа грубияни като тебе.—Вие сте грубиянинъ, отвърна селякътъ. Вамъ най-добръ прилѣга това прозвище, вие, които се отрѣкохте три пжти отъ Господа Бога, а искате сега да из-

пждите отъ това мѣсто, кждѣто вие не трѣбваше да бждете, честнитѣ хорица, които може би иматъ право да бждатъ тукъ. Наистина, ето ти добро поведение за единъ апостолъ, и Господъ си е направилъ голѣма честь, като му е повѣрилъ ключоветѣ на своя рай“.

Свети Петъръ, който съвсѣмъ малко е привикналъ на такива слова, бѣ тѣй зачуденъ отъ послѣднитѣ, че се отдрѣпна безъ да може да отговори. Той срѣщна свети Тома, комуто разказа наивно срама, който прѣди малко изпита. „Оставьте ме азъ да уредя тая работа, рече Тома, азъ ще намѣря грубиянина и ще съумѣя да го пропжда отъ тука“. И наистина той отиде, разправя се остро съ нещастника и го попита съ какви очи е дошълъ да се яви въ обиталището на избраницитѣ, кждѣто никога не вли-

затъ други освѣнѣ мжченици и изповѣдници. „Е добръ, защо сте тогава и вие тукъ, отвърна грубиянътъ, Вие, които нѣмахте вѣра, Вие който не рачихте да повѣрвате въ възкресението, за което толкова бѣха Ви добръ разправили, а трѣбваше да си турите прѣститѣ въ ранитѣ на възкресения? Понеже невѣрниците влизатъ тука, и азъ мога да влѣза, азъ, който винаги съмъ вѣрвалъ като добръ вѣрующъ“. Свети Тома наведе сжщо като свети Петра глава прѣдъ тоя упрѣкъ, и безъ да отвърне повече, отиде съвсѣмъ посраменъ да намѣри вратаря на рая.

Свети Павелъ, който бѣ дошълъ тамъ случайно, дочу тѣхнитѣ оплаквания, и имъ се присмѣ. „Вие не знаете никакъ да говорите, имъ рече той; а азъ ви се заклѣвамъ въ името на моя началникъ, че ще отмѣстя за васъ и ще ви освободя отъ тоя грубиянъ, комуто се поиска да ви смути!“

Той пристѣпи прочее, гордо-гордо и го улови за рамото, за да го изпжди.

„Никакъ не ме очудватъ тия обноси, отговори селякътъ. Било като гонителъ, било като шпионинъ на християнитѣ, вие винаги сте били човѣкъ тиранъ. За да ви промѣни, трѣбваше самъ Богъ да прояви всичкото свое умѣние въ правене на чудеса: и пакъ не можа да Ви изцѣри да не бждете смутителъ и сплѣтникъ, нито пѣкъ да Ви въздържи да не се карате съ Петра, който бѣ при туй Вашъ началникъ. О, стари плѣшивецо, влѣзнете си, моля; и макаръ да не съмъ роднина нито на добрия светецъ св. Стефанъ, нито на всичкитѣ ония честни хора, които Вие тѣй жестоко заповѣдахте да изколятъ, знайте, че азъ Ви познавамъ добръ“.